

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinčích
číslo **13**, vydáno pro vnitřní potřebukvětna 2001, nákladem 45 výtisků

KOUZELNÁ LÉTA

Většina chlapců a děvčat touží po tom, aby byli co nejdříve dospělí, protože nebudou muset do školy, poslouchat napomínání

a zákazy, doma prosit o každou korunu, ale sami si je vydělají a utratí, za co budou chtít. Nebudou se muset zpovídat, kde byli večer tak dlouho a budou moci využívat svůj volný čas podle svých představ.

Starší a staří naopak zase touží po tom, aby byli mladí, i když se jim to přání nemůže splnit.

Já považuji za nejkrásnější část lidského žití právě chlapecká a dívčí léta. Těch několik kratičkých, tak vzácných a tak rychle ubíhajících kouzelných let, kdy už nejste dětmi, ale ještě ne zcela „dospívajícími“. Tedy věk od deseti do čtrnácti, patnácti let. Věk, kdy vás baví zakládat si kroužky, party, chodit do od-
dílů

s různorodou činností, shánět a zařizovat klubovny, něco sbírat, vydávat se na dobrodružné výpravy, sedávat a zpívat u táborových ohňů, hrát napínavé hry a číst dobrodružné knížky. Věk, kdy vás láká vše tajemné a neznámé a vy máte šířavou touhu něco báječného prožít. Těch kouzelných let, kdy vás tohle všechno drží, baví a zajímá, naplňuje celou vaši mysl, je opravdu jen několik. Je to doba kratičká, kratší než celé předchozí dětství a mnohem kratší než potom věk dospělosti.

Pokud tedy ještě nejste v těchto letech, važte si toho, každého jejich dne si važte, a snažte se vždy prožít je co nejplněji. Neutíkejte z těchto let, nechtějte být předčasně dospělí! Neoblékejte se jako dospělí, nekuřte, neosvojte si nedobré zvyky dospělých, netvařte se dospěle! Buďte pravými nefalšovanými prima kluky a děvčaty, zapálenými pro vše, co s těmito několika kouzelnými roky souvisí a co vás bohužel většinou přestane bavit, když z nich vyrostete.

Jaroslav Foglar

ODDÍLOVÁ

RADA

BRUMLA

1. Na začátek bych ti chtěla připomenout víčkovou soutěž mezi družinami, světluškami a vlčaty. Takže sbírej ať tvá družina či smečka vyhraje!!!!
2. Na rádcovák, který se uskuteční 11.-13.5. 2001 z našeho oddílu pojedou: Gejitka, Judy, Penelope, Kecka a Fanta.
2. Termín Svojsíkova závodu a závodu světlušek a vlčat je už skoro za dveřmi – 5. květen- letošní ročník proběhne na Pulčinách.
3. Dětský den se letos neuskuteční, ale v náhradním termínu – 17. červen – proběhne podobný program pro Kateřinické děti.
4. Nezapomeň si na letošní tábor sehnat pruhované tričko, abys byl/a tím nejdokonalejším námořníkem!!!!

Závazné přihlášky na tábor měly být odevzdány do 30.dubna.

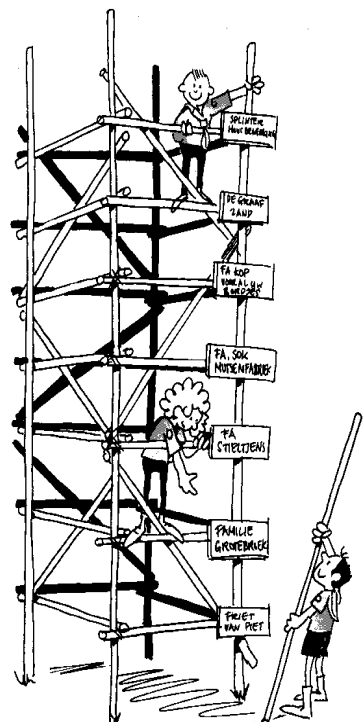
K tomuto termínu je odevzdáno 18 přihlášek. Tím pádem se otevřela možnost nabídnout místo na našem táboře i v nově vznikajícím oddíle v Jablůnce. Proto necht' se opozdit a nezlíbí, (a to velmi reálně hrozí) jestliže na ně místo nezbude.

Stavba klubovny nespí! Usilovně se zatím ale pracuje na věcech které nejsou vidět (převod pozemku, vyjmutí z půdního fondu, územní řízení, projekt,...). V současné době:
1) sháníme levnou **dopravu** a jeřáb pro odvoz železného zásobníku (5m dlouhého - da-

JEDEME NA TÁBOR

Na naše staré tábořiště pojedou vsetínská děvčata z 1. oddílu - Ještěrky a po nich kluci z Hranic. My vyrážíme poprvé na nové tábořiště vojenského prostoru Libavá. A co můžeme k našemu prozradit táboru?

- Že jsme si zamluvili u ostatních oddílů střediska všechny čluny, abychom je měli přes dobu našeho tábora k dispozici pro sebe.
- Že bychom chtěli vyzkoušet postavit některé stany na „kuřích nožkách“.
- Že usilovně sháníme na tábor zvon - námořníci se jím svolávali k jídlu, nástupu,...
- Že bereme na tábor tak jako každý rok kola - každý do svoje. Letos navíc ke kolům povinně i cyklistické helmy (ze zákona platí, že ji musí mít povinně osoba mladší 15 let). Ten kdo nebude mít helmu vlastní, bude mu zapůjčena oddílová vodácká helma.
- Že na letošním táboře bude povoleno hrát kostky a karty - námořnické hry
- Že budeme putovat k pramenům Odry (podaří-li se nám získat patřičná svolení od ochranářů a vojáků).

PRO SVĚTLUŠKY A VLČATA

CO SI VZÍT S SEBOU NA TÁBOR

Zabal si věci jako na vícedenní výpravu a nezapomeň na:

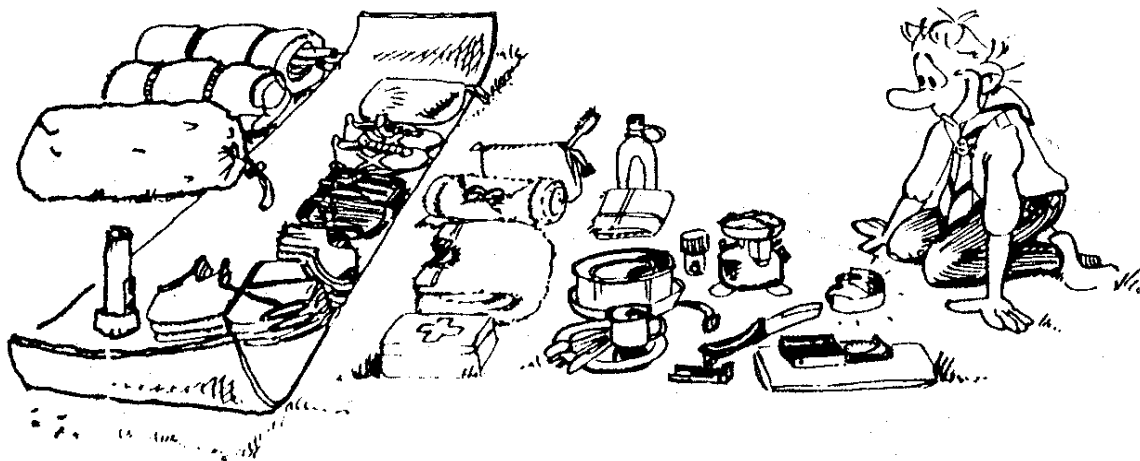
- oddílové tričko
- skautský kroj
- krátké a dlouhé kalhoty
- tenisky
- teplý svetr
- zásobu tenkých i teplých ponožek
- spodní prádlo
- plavky
- kapesník
- náhradní košili
- tílko
- ručník a mýdlo
- utěrku, ešus a lžičku
- sekerku a nůž
- pevné boty
- tužku a deník

- baterku rezervní baterie a žárovky
- igelitovou tašku na špinavé prádlo
- kartáček s pastou na zuby
- karimatku se spacákem
- pokud máš vlastní celtu
- pár korun jako kapesné.

Obecně platí zásada, že čím méně věcí si tábor vezmeš, tím budeš mít lehčí batoh a hlavně - tím máš méně věcí ztratíš.

Doma naopak zapomeň:

- špatnou náladu
- cenné předměty
- karty (ty budou nahrazeny speciálními oddílovými)
- rádio
- digitální hry
- walkmana.

PRO ROVERY

Štěstí nezáleží na tom, jak hluboko či vysoko se ocitáš, ale na tom, jakým směrem se ubíráš. (*Samuel Butler*)

Štěstí se zakládá více na drobných výhodách a potěšeních, které přináší denní život, než na velkém jmění, kterého zřídka kdy člověk za svého života nabyde. (*Benjamin Franklin*)

Nezáleží na tom, že děláš to, co máš rád, ale na tom, že máš rád to, co děláš; to je tajemství veškerého štěstí. (*James B. Barrie*)

Štěstí je dividenda z dobře investovaného života. (*Duncan Stuart*)

Za šťastného považuji člověka, který hledá odpověď na otázku úspěchu ve své práci. (*Ralph Waldo Emerson*)

Štěstí je pouze vedlejším produktem úspěšného života. (*Dr. Austen Fox Riggs*)

Zřídka se naplní štěstí plánované, štěstí se prostě někdy stane. (*Robert Half*)

VZORY

ŠAMAN - STANISLAV RUSEK

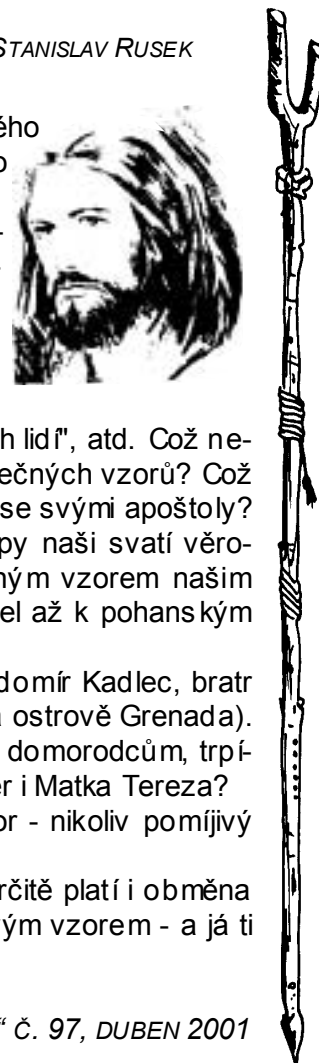
Postava severoamerického indiána byla – aspoň v dobách mého mládí - nejčastějším idolem a vzorem chlapců a myslím, že to přetrvává u mnoha skautů dodnes. Proč ne – zdůrazníme-li přitom kladné rysy těchto "přírodních" lidí, dokonale sžitých s přírodou: statečnost, skromnost, odolnost a otužilost, čestnost a příměst.

Tyto cenné vlastnosti najdeme však i u mnoha jiných přírodních národů. Hledají naši roveři a roverky nějaké konkrétní, přitažlivé lidské vzory? Chci doufat, že nezůstanou při naivním uctívání sportovních a filmových hvězd, při nekritickém obdivu "úspěšných lidí", atd. Což nenacházíme např. ve starých dobách křesťanství dost a dost jedinečných vzorů? Což neputoval - jako rover nejvznešenější - už Ježíš po celé Galilei i se svými apoštoly? Což neputoval tisíce mil Pavel z Tarzu? Což neprošli půl Evropy naši svatí věrozvěstové, Cyril a Metoděj? Což není jedinečným, ale opomíjeným vzorem našim skautům svatý kníže Václav? A co náš svatý Vojtěch, který došel až k pohanským Prusům, kde ho při šíření křesťanství čekala mučednická smrt?

A co nedávni i dnešní misionáři, mezi nimi i český skaut Dr. Radomír Kadlec, bratr Bernard, který se stal misionářem v Západní Indii (dodnes žije na ostrově Grenada). A co jedinečné příklady obětavých pomocníků těm nejubožejším domorodcům, trpícím těžkými i nebezpečnými nemocemi - MUDr. Albert Schweitzer i Matka Tereza? Každý rover i každá roverky měli by si vybrat nějaký světlý vzor - nikoliv pomíjivý idol, často vyzdvižený jen reklamou nebo komerčními zájmy.

Říkávalo se: "Pověz mi, co čteš - a já ti povím, jaký jsi". Zcela určitě platí i obměna tohoto hesla: "Pověz mi, jaký ideál obdivuješ, pověz mi, kdo je tvým vzorem - a já ti povím, jakou máš sám úroveň!"

PŘEVZATO Z MĚSÍČNÍKU „NA DOBRÉ STOPĚ“ Č. 97, DUBEN 2001

Milý bratře,

ptal ses mne, jak mi prospěly mé skautské znalosti v letech německé okupace, když jsem byl „hostem“ v koncentračních táborech porůznu v Říši. Tedy ano, mohu ti odpovědět velmi krátce: Byl jsem připraven!

V prosinci 1941 jsem byl poprvé vyzván, abych odjel na svůj nedobrovolný skautský tábor do Terezína. A od té doby jsem nepřestal skautovat až do června 1945. Byly to ocelové tábory a v sázce nebyla putovní soška svatého Jiří, ani skautská sekera. Něco více - vlastní život. Stokrát od té doby jsem hrál Kimovu hru ve všech obměnách a vždy jsem vyhrál, neboť jsem se naučil vidět, slyšet, kombinovat. Naučil jsem se tušit nebezpečí o zlomek vteřiny dříve, než nastalo. Prošel jsem řadou táborů a stokrát přemýšlel o útěku, ale vždy jsem věděl: teď ne, není ještě čas.

Dlouho jsem čekal a připravoval se na ten „happy end“. A přišel, když jsem zavítal konečně do svého posledního koncentráku v Blechhammeru. Za tři dny poté jsem zmizel.

Putoval jsem krajinou, kterou jsem viděl jen jednou, když nás tudy vedli kordonem. Všiml jsem si jí dobře, neboť jsem věděl, že tudy budu jednou utíkat. Všiml jsem si každého kopců, háječku, křižovatky, abych později nezbloudil a abych nemusel projít vesnicí, která byla mým nepřitelem. To bylo skautování. Utíkal jsem krajinou, kterou jsem nikdy neviděl, bez mapy, bez kompasu. Za mapu mi sloužil každý kopeček a kompas mi plul na obloze ve dne v noci.

A opět to byla skautská hra. Odhadoval jsem vzdálenost, skrýval se, vařil jsem a stavěl přístřešek, plížil jsem se a pozoroval přírodu. Kolikrát jsem si vzpomněl v tísně na Čilovy přednášky na táborech a na praktický výcvik. Tábory na Podkarpatské Rusi a na Slovensku mne dokonale připravily, abych mohl o osm let později vyhrát svou hru. Více než týden jsem skládal „Tři orlí pera“ tak poctivě, jak nikdy předtím. Žil jsem v lese se zvířím a prchal s ní, když ona utíkala. Kulky kol mé hlavy vytvářely krtčí hromádky a zavrtávaly se do svalů štvance. Tu vezmeš kamínek, přiložíš na tepnu mezi svaly nahoře v podpaždí, utáhneš cárem košile. A hle - krev přestane utíkat. Znovu jsem skládal odborku zdravotníka a první pomoci. Bojuj s chorobou bez léků, ošetři zraněného bez obvazu a usiluj o hygienu v dólíku páchnoucího bahna. A přece lze bojovat a vyhrát. Lze, pokud si tu vzpomeneš na Kralovany anebo na podkovu stanů nad Prudkou Tisou. Víš, jak se nosí zranění, víš, jak zastavit krvácení, víš, jak jednou zápalkou uvaříš brambory na rozmoklém sněhu, víš, jak nezabloudit v noci, je-li obloha zatažena, víš, jak nejlépe splyneš s krajinou, víš, jak vařit bez nádobí, jak se uchránit zmrznutím, víš, víš, víš!

A tak jsem utíkal, nechávaje po levé ruce hrot oje Malého vozu, a to bylo správné, neboť tak jsem se blížil velebnému hřímání, které mělo znamenat život. Co vám mám ještě povídat? Zvítězil jsem, protože jsem se vyučil na našich táborech. Tak mi tedy prospěly mé skautské znalosti.

Budte i vy připraveni!

Váš Kat

ČESKÁ PŘÍSLOVÍ PŘELOŽENÁ DO VOJDECKÉ ČEŠTINY

Přinášíme další várku přísloví. Nápo- věda je, tak jako v minulém čísle na poslední stránce tohoto Šestáku.

6.Kdo odolává pokušení nepodlehout touze nechat dřímat vlastní energii, bý- vá obklopen chlorofylem.

7.Ztráta prostorového vnímání není na zá- vadu suverenity nad osobami touto ztrátou ještě více postiženými.

8.Číslo, jímž můžeš vyjádřit svou lingvis- tickou potenci, se rovná číslu, jímž znáso- buješ své vlastní ego.

9.Na místě, nacházejícím se v bezpro- střední blízkosti zařízení sloužícího k in- stalaci světelného zdroje, dopadá minimál- ní počet paprsků ze zdroje se šířících.

10.Vodomilní obratlovci nepatrných roz- měrů nejsou ničím jiným, než vodomilnými obratlovci.

11.Pohybuje-li se hladina rtuti v mírné ka- piláře směrem ke středu Země v měsíci našeho osvobození sovětskou armádou, lze očekávat, že náš restaurační podnik přesídí do stodoly.

12.Při nadměrném zvyšování pohybu dol- ních končetin ve značném časovém roz- pětí za účelem dosažení naplnění slouče- ninou vodíku a kyslíku křivule s držadlem dojde jednoho dne k uvolnění molekul spojujících tuto křivuli s oním držadlem, čímž se jmenovaný předmět rozdělí na dva segmenty.

13.Při poklesu produktivity práce na nulu projeví se totální nedostatek kruhového pečiva, působícího obezitu obyvatelstva.

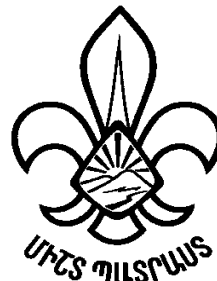
14.Náraz akustických vln, šířících se ze zdroje v lidském hrdle, se odrazí od barie- ry kompaktní hmoty a síla i kvalita zpětné vlny je adekvátní původnímu impulsu.

SKAUT VŠUDE BRATRY MÁ

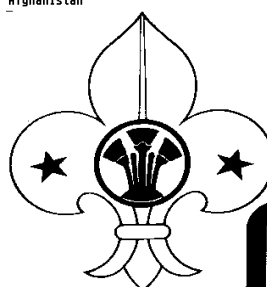
Skauti existují téměř ve všech zemích svě- ta. Jak vypadá náš, junácký znak už víš, ale poznáš z jakých zemí zemí pochází tyto skautské znaky?

Afghanistan

Armenien

Ägypten

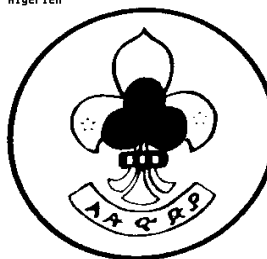
Island

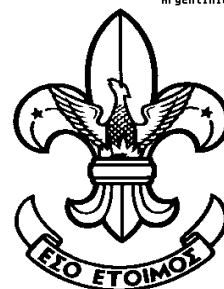
Algérien

Argentinien

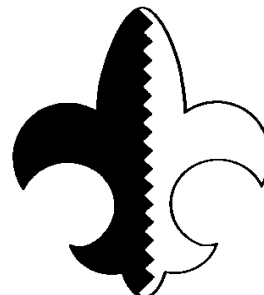
Äthiopien

Griechenland

Australien

Bahrain

ADRESÁŘ ČLENŮ ODDÍLU

Příjmení	Jméno	Adresa	Tel.č	Mobil
Sedláková	Anita	Ratiboř 419	642 357	O606156057
Čechová	Barbora	Hošťálková 495	642 417	
Vinkárková	Květa	Hošťálková 39	642 963	
Zubiček	Libor	Kateřinice 57	642 045	
Sedláková	Sabina	Ratiboř 419	642 357	
Juříková	Vendula	Rokytnice, Okružní 459	611 561	
Adámek	Aleš	Ratiboř 430	641 173	
Pařenicová	Alena	Ratiboř 327	642 600	
Drábek	Pavel	Kateřinice 215	642 015	O60689 1217
Petrčková	Eva	Stará cesta 1786, Vsetín	631 269	O723449972
Zbranek	Radim	Kateřinice 320	642 804	
Kutějová	Lada	Kateřinice 244	641 034	
Zbranková	Kateřina	Kateřinice 210	642 804	
Baroňová	Zuzana	Jablůnka 449	652 369	
Panáčková	Lucie	Havlíčková 1175, Val.Mež.	0651/24250	
Zbranek	Ondřej	Kateřinice 210	642 831	
Drábková	Irena	Kateřinice 215	642 015	O606124568
Londa	David	Kateřinice 233	642 553	
Sušňová	Veronika	Ratiboř 107	652 417	
Trombalová	Klára	Kateřinice 117	641 117	
Gottwaldová	Zdeňka	Kateřinice 316	641 016	
Chvástková	Kateřina	Ratiboř 61	642 957	
Čechová	Kristýna	Hošťálková 495	642 417	
Drdová	Lenka	Kateřinice 237	642 081	
Kovářičková	Lenka	Kateřinice 243	642 033	
Pavůšek	Matěj	Kateřinice		
Panáčková	Sabina	Kateřinice 326	641 104	
Škarpa	Miroslav	Kateřinice 82	642 082	O723202119
Panáčková	Míša	Kateřinice 326	641 104	
Šedý	Filip	Ratiboř 281	641 147	
Drábek	Pavel	Kateřinice 215	642 015	
Žabčíková	Veronika	Ratiboř 533		O608714848
Požízka	Radek	Kateřinice 82	641 082	O606541599
Vrbová	Eva	Kateřinice 317	642 032	
Manišová	Simona	Kateřinice 113	641 135	
Trombalová	Jana	Kateřinice 117	641 117	
Baroňová	Tereza	Jablůnka 449	652 369	O605974084
Uličník	Jan	Frenštát p. R. Dolní 440		O605840039
Zubičková	Hana	Kateřinice 321	641 021	
Kováříček	Tomáš	Kateřinice 240	642 847	
Hrabovská	Lucie	Kateřinice 244		
Drábek	Zdeněk	Kateřinice 215	642 015	
Zubiček	Petr	Ratiboř 498	642 462	O604692739

SMAJLÍCI				kolik účastníků známkovalo	průměr
Oddílovka (Dazule) 13.4.2001	24	2	1	27	 1,15
Výprava na Ivančenu (Dazule) 21.-22.4.2001	10	1	0	11	 1,09
Oddílova (Anita) 27.4.2001	23	0	0	23	 1,00

akce byla skvělá, oznámkoval(a) bych jí za 1

akce byla nic-moc, oznámkoval(a) bych jí za 2

akce se mi vůbec nelíbila, oznámkoval(a) bych jí za 3

DALŠÍ ODDÍLOVÁ VIDEOKAZETA

Koncem dubna byla dána „do oběhu“ -tedy volně k půjčování kopie oddílové videokazety č.22. Jedná se o další 4 hodiny nesestříhaných záběrů z oddílových akcí od 6. ledna 2001 (Takový malý countrybál) až po 16.dubna 2001 (Plešivecká planina). Každý člen oddílu má tedy možnost si zapůjčit videokazetu od Fanty, který spravuje oddílový videoarchiv. Domluvili jsme si lidové půjčovné 1 Kč za 1 den - abychom zamezili tomu, že někdo bude mít videokazetu půjčenou třeba dva měsíce a neustále jí bude zapomínat vrátit. Penízky vybírá taktéž Fanta.

titul	čas	záběrů	titul
133. Jakýsi malý countrybál	47:20:00	8:30:20	8:19:20
134. Takový malý - akce BS BOHUPÍLÍK	9:12:2:20:00	2:16:40	2:12:24
134. Plešivecká planina - FYP Liberec	18:2:20:00	2:50:40	8:12:04
135. Chvilinka	24:24:2:20:00	2:28:20	8:11:47
136. FYP Liberec - akce oddílové akce	12:1:20:00	2:38:20	8:10:52
137. Akce výprava na Konec světa	24:2:20:00	2:37:40	8:26:20
138. Obláček	18:3:20:00	3:00:20	8:18:40
139. První akce na plešivecké - Akce	13:4:20:00	3:30:40	8:27:00
140. Plešivecká - akce oddílové akce	13:14:20:00	4:30:40	8:29:40
celkový čas: 1:01:14:20:00			4:07:00

DAŽUL VIDEOFILM

ŠESTKA 22

č.koedukovaný „junácký“ oddíl - Kateřinice

ŠESTKA

č.koedukovaný „junácký“ oddíl - Kateřinice

FTIPY

Franta přijde domů ze školy a říká: „Já už do školy chodit nebudu !!!!!“ Tatínek se ptá: „A proč?“ „Pan učitel nic neví a nezná a pořád se na něco ptá.“

Proč lije blondýnka vodu do počítače? Aby si mohla zasurfovát na internetu.

Myslivec se vrátil domů z ho-

nu a chlubí se: „Tak velký hon ani nepamatuji !“ „To jste toho tolik postříleli?“ – zardovala se manželka.

„Ne, nic jsme nestačili zastřelit, ale tak dlouho jako letos, nás ještě ochranáři nehonili!“

„Tak pojď, cérko“, říká tatínek Kikině, „pochlub sa. Ukaž, jaké máš vysvědčení?“

„S radostí, tati, ale já jsem ho půjčila kamarádce - ona dce postrašit svoje rodiče!“

„To je strašné, takové ohavnosti

nazývají uměním, - rozčiluje se Miris na výstavě. „Promiňte, pane“ - povídá mu průvodkyně „ale stojíte před zrcadlem.“

Na táboře budí Brumla spícího Pinčla - "Radku, tys chtěl vzbudit v 5:30?" "Ano." "No tak šup šup, už je devět!!!"

U přijímaček sa ptajú Gejtky: "Řekněte mi dva důvody, proč se chcete stát učitelkou!" "Červenec, srpen."

STALO SE - Z NAŠICH AKCÍ

BRUMLINA SIESTA - 6.4.2001

DAZULE

Pomalou se stává tradicí, že zhruba každých 14 dnů po oddílové radě, ještě zůstávají roveři v klubovně a pořádají svojí SIESTU (název se ujal po stejnojmenné akci, kterou pořádala Anita s Pinčlem). Pro neznalce bych měl asi uvést, že se jedná o jakousi schůzku RS kombinovanou s příjemným posezením, debatováním a okořeněnou vším co je schop organizátor Siesty nabídnout.

Brumlina Siesta byla jakýmsi průvodcem po náboženstvích celého světa. Vše bylo okořeněno meditační hudbou. Pro mne byla Siesta opět příjemným zážitkem.

Nastalo konečně jaro a tak se mohou oddílovky odehrávat mimo klubovnu - tedy pokud nám to vrtkavé počasí dovolí.

Před klubovnou nyní každý pátek minimálně 20 kol. Většina z nás je používá k ježdění, ale najdou se i tací (především z družiny Šneků), kteří (snad inspirováni Janem Tleskačem) na něm zkouší létat. Varuji všechny experimentátory - raději to nezkoušejte, nejde to - máme to ověřeno.

Naše tradiční místo jsme poslední oddílovku vyměnili za jiné a je dost pravděpodobné, že je čas od času změníme - to je upozornění pro opozdilce, kteří by nás marně hledali na opačné straně dědiny.

PLEŠIVECKÁ PLANINA 13.-16.4.2001

Neděle na Planině (z Kikinina cancáku)

Dny prožité na Planině byly všechny krásné a barevné. Unavený pátek, odvážná a tajemná sobota ...

Ale neděle byla jiskřivá...

...Probouzíme se do zlatého rána. Sluníčko vytahuje noční chlad z nás i ze spacáků rozvěšených na jalovcích. Rozhýbáváme zkřehlé těla. První písnička a první plamínek ranního ohníku. Je neděle, den volnosti, bez starostí a spěchu, toulavá a rozepívaná...

Jdeme napříč Planinou, míváme osamělé jalovce, tiché borovice, tajuplné závrtky. Vzduch voní jarem a první petrklíče se chvějí ve větru.

Slunce, tráva, vítr a my. A bílé mraky, některý podobný labuti, delfínovi nebo plujícímu kopečku šlehačky. Vzduchem plachtí káně, nerušeně a tiše. Vidí devět pohybujících se teček, devět kamarádů. Zaklánějí hlavu do slunce a pozorují bílá oblaka. Každý z nich myslí na něco jiného, ale všechny je spojuje radost. Radost z toho, že jsou tady, že nejsou sami, že svítí sluníčko, že jim vlasy vlají ve větru a že je neděle.

Toulavá neděle...

Moje Planina (Dazul)

Tak jsem opět tady. Ani nevím po kolikáté za těch 14 let co tady jezdím. Já jsem sice trochu povrostl, ale Planina zůstala pořád stejná.

Vždy stejně mne ovane chlad ze stometrové hloubky, když se nakloním nad Zvoniou propastí, vždy zakouším jedinečný pocit, když nabírám chladivou vodu na konci Mačaciej diery, a nebo se nechám nakuřovat dýmem, když někdo přihodí do ohně uschlé jalovcové dřevo. Tady nejsem sám sobě odporný, když čpím búvolím potem a do mých rukou se zažirá mazlavá hlína

ze dna Velkej peňažnice. Večerní čaj tady chutná planinově. Pokaždé se mi tady podaří zabloudit. Jedině v tomto kraji mohu chytnout exotickou „nemoc“ Sametku podzimní.

Fascinuje mne, že i když se nijak zvlášť nedomluvíme, vždy se s ostatními vseřánskými oddíly, které vyrazí o velikonočních také na Planinu, potkáme „u Mačky“.

Letošní počasí bylo docela drsné, stejně jako slovenští ochranáři (na ty jsme ale na rozdíl od sněhu nenarazili). Nicméně naše sehraná parta vše bezproblémově zvládla. I tu pětcentimetrovou vrstvu sněhu na spacáčkoch při probuzení na Muráňské planině.

Jenom telegraficky o letošní Planině: na slovenských hranicích jsme kvůli sněhové kalamitě stáli skoro 2 hodiny takže jsme na Planinu vyjeli až kolem 4 hodiny ranní. V noci byla extrémní kosa. Na Planině jsme se potkali s Trojkařama a Jedničkářama. Sobotu jsme lezli Velkou peňažnicu - svoji jeskyňářskou premiéru na žumarech si tu odbyli Zub, velká Bára, malá Bára, Kikina a Brumla. V neděli jsme se Mirisovi a Báře ztratili na severním okraji Plešivecké planiny - bohužel zásoby potravin nesli oni. Na večer jsme se přesunuli na Muráňskou Planinu. Nočním čtyřhodinovým pochodem jsme postupovali dle starého hesla „jdeme zkratkou - je to sice dál, ale je tam horší cesta“. Spali jsme na vrcholku hřebene nad Velkou Muráňskou loukou.

SCHŮZKY V JABLŮNCE

Po prvním nezdařeném pokusu o jakýsi nábor nových zájemců o skautskou činnost v Jablůnce, jsme ve dvojici Sněhula a Dazul připravili pokus druhý, který se vydařil trochu lépe. Po domluvě s panem ředitelem Drlíkem (je nám příznivě nakloněn) jsme ve škole připravili tři velké nástěnky s fotografiemi a informacemi o činnosti našeho oddílu s konkrétní pozvánkou na čtvrtěční schůzku a výpravu na Ivančenu. Také jsme připravili ŠESTÁK SPECIÁL v nákladu 120 kusů, který jsme distribuovali při rodičovských schůzkách. To už se k nám připojil i dospělák Saša z Jablůnky (v oddíle, kde dříve chodil měl přezdívku Vlk) a posílení i o Anitu jsme 12.dubna mohli s několika zvědavci sehrát pár her, přestěhovat do jablůnkovské klubovny stůl, řekli několik drobností o skautingu. Další čtvrtek jsme se učili žumarovat a slaňovat, opět sehráli pár orvávaček ...

V Jablůnce bychom byli už nyní schopni postavit jednu dobrou družinu. Rýsuje se zde i několik nadšených tahounů, takže mne aktivita v Jablůnce naplňuje spíše optimis mem. Uvidíme po prázdninách. Naším cílem je úplné znovuobnovení činnosti skautského oddílu.

BRIGÁDA NA BAŘINCE 28.4.2001

Dle dohody jsme na Bařinku měli za náš oddíl vyslat 3 lidi. To se sice podařilo (Kikina, Eve a Dazule), ale víme, že náš oddíl má na víc a tak nás to trochu zamrzelo. Nicméně rodičům, náhodě a lenosti se občas těžko poroučí.

Na Bařince se malovalo, dělalo dřevo a opravovala se sesunutá zídka u ohniště. Především do posledně jmenované práce jsme se zapojili ze Šestky. Vydatně nám pomáhali jedničkáři a Trpaslík ze Dvojky. Když jsme odcházeli, byla zídka opravená a navíc z větší části obložena kameny a zabezpečená proti dalšímu sesuvu. Navíc jsme zde udělali generální pořádek a vykopali mimo kruh ve svahu plácek na odkládání zásohy dřeva. Ověřili jsme si, že máme Bařinku bloklou na Polární výpravu i na víkend s rodiči.

IVANČENA 21-22.4.2001

(Irča) Již tradičně vyrážíme autobusem se vsetínskými světluškami a vlčaty do Malenovic, odtud pěšky až k mohyle na Ivančenu. Letos poprvé s námi vyráží i noví členové z Jablůnky. Počasí nám nepřálo jako snad nikdy. Pršelo, bylo chladno, u vrcholu byl i sníh.

Tentokrát vyrazili jen vlčata, dokonce i dva z Jablůnky. Všichni šlapali statečně. Kámen, který našli a donesli do klubovny Pája s Ronou, vynesla nahoru Anita. Ne, že by to vlčata nezvládla, ale bylo tak zima, že Anita nechtěla sundat batoh ze zad, aby nenachladla.....

Od předloňska, kdy jsme tam byli naposledy, se Ivančena trochu změnila. Chodbička, která vedla v mohyle byla zrušena. Hledali jsme, jestli nenajdeme kameny některých známých oddílů. Bylo jich několik, dokonce jeden náš.

Vlčata položila kámen ze zadní strany, snad ho tam příští rok najdeme.

Nes míme zapomenout na společné foto, které nám nedá zapomenout, že jsme tam byli.

Protože bylo opravdu hodně zima, někteří měli úplně promočené boty a pořád pršelo, rozhodli jsme se sejít s těmi mladšími do údolí na horký čaj. Tím pro nás tentokrát výstup skončil.

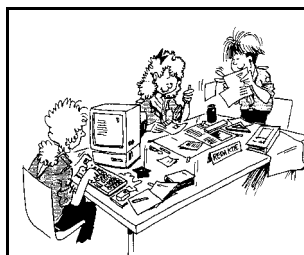
(Diktoval Zdenda, zapsal Pája) Šel jsem sám na Ivančenu a vůbec jsem nebrečel. A chtěl jsem tam zůstat, ale nemohl. Zmrzli mi nohy. Tak jsme šli na čaj, bylo to tam bezva. Chtěl jsem tam žít.

(Dazu!) Třináct odvážlivců odmítlo možnost sestoupit dolů aby se vrátilo s vlčaty domů a rozhodlo se vydržet až do dalšího dne. A tak jsme podnikli výstup na Chladnou vodu s tradiční očištnou jarní koupelí a vystoupali jsme na nejvyšší vrchol Beskyd. Déšť, vítr a místy třičtvrtě metru sněhu. A to měli někteří takytáborníci tenisky!!! Proto jsme taky později volili nouzovou variantu přenocování ve skladě naší firmy spojené s luxusním sprchováním.

JAK SE LÉTÁ NA KOLE

(27.4.2001 - Miris) Mám pro Vás jednu dobrou radu: Neberte kamarády na kolo. Když jsme jeli s Tazem z oddílovky nabídl jsem mu: „Pod, vez mu ťa na kolo. Budeš tam rychleji.“ Největší sranda je ta, že cestu z kopce jsme přežili v pohodě a jenom co vyjedeme na pěknou cestu, bez kamení, bez šterku, poskočilo kolo na jediném malém kamínku a ten nám byl osudný. Kolo poskočilo a Tazovi nechtě skočila noha do špic. A dál je to snad jasné. Taz skončil hned na zemi a já jsem přeskočil ho i kolo. Řeknu Vám. Takový let jsem ještě nezažil. Vstanu a vidím, že i Taz je celkem v pohodě. Můžeme být rádi, že všechno co se nám stalo bylo jen pár odřenin.

Na vydání ŠESTÁKU č.13 se podíleli:

Dazule, Kíkina, Miris, Brumla, Irča, Zdena, Kecka, Baden Powel, Marko Čermák, Jaroslav Foglar, Stanislav Rusek-Saman, Internet

PLÁN AKCÍ

- 5.5. Svojsíkův závod + Závod světlušek a vlčat**
11.5. Oddílovka (Brumla)
11.-13.5. Hra pro RS (Sadám a Upírek)
19.5. Výprava na kolech (Bára)
25.5. Oddílovka (Pinčl)
25.5. Schůzka s rodiči - inf.o táboře + premiéra videa
- 2.6. Sjíždění potoka Bystřičky (skauti a skautky)
3.6. Sjíždění Bystřičky - rodiče (Dazul)
8.6. Oddílovka (Bára)
9.6. Triatlon (RS Wakplan)
22.6. Oddílovka (Irča)
23.-24.6. Předtáborová výprava (Anita)
29.6. Ukončovací oheň (Irča)
30.6.-6.7. Puťák - skauti a skautky (Dazul)
7.-22.7. Tábor

6. Komu se nelení,
tomu se zelení!
7. Jednooký mezi sle-
pými králem.
8. Kolik řečí znáš, toli-
krát jsi člověkem.
9. Pod svícnem býva
tma.
10. Malé ryby - taky
ryby.
11. Studenty máj v sto-
dole ráj.
12. Tak dlouho se
chodí se džbánem pro
vodu, až se ucho utr-
ne.
13. Bez práce nejsou
kolečka.
14. Jak se do lesa vo-
lá, tak se z lesa ozý-
vá.